

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้การสงเคราะห์แก่ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการ
ป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ
และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการ
ผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมทุกแห่ง

มาตรา ๔ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๔ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๖ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี แต่ถ้าระยะเวลาหนึ่งปีไม่เพียงพอ คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ลาต่ออีกก็ได้

ถ้าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาได้เมื่อรวมกับอายุของข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตเกินหกสิบปี ก็ให้ถือเป็นการต่ออายุราชการ แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหกสิบห้าปี

ในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้ได้รับอนุญาตนั้นได้รับเงินเดือนเต็ม

มาตรา ๗ ถ้าอันตราย หรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๔ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นทุพพลภาพ หรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่า ข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้ และเมื่อข้าราชการผู้นั้นสมควรจะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นใหม่โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๘ ข้าราชการที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังนี้

(๑) ได้รับบำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บถูกประทุษร้าย

เงินเดือนตามวรรคก่อนมีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้คำนวณเป็นบำนาญปกติตามสิทธิที่นับวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว

(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่เกิดสิทธิรับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ก็ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า

ถ้าข้าราชการที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ ถึงแก่ความตายโดย ทายาทมีสิทธิได้รับบำนาญตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้ อยู่ในเวลาตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญตกทอดตามสิทธินั้นบวกเข้ากับกึ่งหนึ่งของ บำนาญที่คำนวณได้ตามความใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าตายโดยทายาทไม่มีสิทธิได้รับ บำนาญตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ทายาทได้รับ บำนาญตกทอดกึ่งหนึ่งของบำนาญที่คำนวณได้ตามความใน (๑) แต่อย่างเดียว

ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่เกิดสิทธิบำนาญพิเศษตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมาย นั้น หรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมี จำนวนมากกว่า

มาตรา ๘ ข้าราชการที่ออกจากราชการ โดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญพิเศษไปแล้วก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากเห็นว่าตนอยู่ใน ลักษณะดังกล่าวมาตรา ๔ และประสงค์จะเข้ารับราชการอีก ให้ยื่นคำร้องขอให้ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาในเรื่องการบรรจุใหม่ได้ภายในร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ตามความในมาตรา ๘ ถ้าเงินเดือน ที่ได้รับในขณะที่เข้ารับราชการครั้งใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อก่อนออกจากราชการ ให้รับบำนาญที่ได้รับอยู่รวมกันไปด้วย แต่ถ้าเงินเดือนรวมกับบำนาญสูงกว่า เงินเดือนเดิมต้องลดบำนาญลงในระหว่างที่รับราชการครั้งหลัง จนเงินเดือนใหม่รวม กับบำนาญไม่สูงกว่าเงินเดือนเดิม ถ้าเงินเดือนใหม่เท่า หรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม ก็ให้คงบำนาญในระหว่างนั้น

เมื่อออกจากราชการในตอนหลังโดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ก็ให้ คำนวณเป็นบำนาญโดยคิดเฉพาะตามสิทธินั้นบวกเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญใน ตอนหลังนี้จะเปลี่ยนขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ตามความในมาตรา ๕ ถึงแก่ความตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญดังนี้

(๑) ถ้าผู้ตายยังคงรับบำนาญรวมกับเงินเดือนตลอดมาจนถึงเวลาตาย ให้ทายาทได้รับบำนาญตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย

(๒) ถ้าหากว่าได้งดเบิกจ่ายบำนาญไว้ตามความในมาตรา ๑๐ ให้ทายาทได้รับบำนาญตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตายบวกเข้ากับกึ่งหนึ่งของบำนาญที่งดไว้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๗ หลายครั้ง โดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการ ให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับจากการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว

มาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษ ให้แก่ทายาทในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ เมื่อข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในเดือนที่ตายให้แก่ข้าราชการผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษตามแต่จะเห็นสมควรก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ตายเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม การส่งเงินเดือนให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ถ้าไม่มีทางที่จะเลื่อนเงินเดือนขึ้นได้ตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น ให้เพิ่มเป็นพิเศษโดยนำเงินเดือนเหลือจ่าย หรือจะเหลือจ่ายในปีปัจจุบันของกรมหรือสำนักการานั้นมาตั้งจ่ายให้เป็นพิเศษเฉพาะจำนวนที่เพิ่มขึ้น ถ้าหากเงินเดือนเหลือจ่าย หรือจะเหลือจ่ายไม่มี หรือมีไม่พอ ให้กระทรวงการคลังหาเงินมาตั้งจ่ายให้ และในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้รวมเงินที่ได้เพิ่มขึ้นนี้เข้าเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายด้วย

มาตรา ๑๕ ข้าราชการผู้ถึงแก่ความตายเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ผู้ใดสมควรจะได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพียงไร หรือไม่ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาดำเนินการโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๓๒ ร.จ. ๑๑๓ ตอนที่ ๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่ามีบุคคลเป็นจำนวนมากต้องออกจากราชการเนื่องจากเป็นผู้พิการทุพพลภาพเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือที่ถึงแก่กรรมเพราะเหตุดังกล่าว แม้จะได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ก็หาเพียงพอแก่การครองชีพของตนหรือของครอบครัวหรือไม่ จึงสมควรที่จะช่วยเหลือเพื่อขจัดความเดือดร้อน และเพื่อเป็นการสมนาคุณแก่บุคคลผู้ซึ่งได้ปฏิบัติราชการอันเป็นความชอบแก่ประเทศชาติโดยให้ได้รับการสงเคราะห์ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ไม่รวมถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่ารวมถึงผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย

มาตรา ๖ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัว เกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ และในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนเต็ม

ถ้าระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ข้าราชการผู้นั้นต้องเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่อไปจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ถ้าอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นทุพพลภาพหรือพิการ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นใดที่เหมาะสมได้และเมื่อข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นก็ได้

มาตรา ๙ ข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ดังนี้

(๑) ได้บำนาญพิเศษโดยคำนวณตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้าย โดยเงินเดือนให้มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการ โดยมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออกและผู้นั้นขอรับบำนาญปกติ ให้คำนวณบำนาญปกติตามสิทธิที่ตน บวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่ได้รับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว

(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่ทำให้เกิดสิทธิที่จะได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้นหรือบำนาญพิเศษ ตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า

มาตรา ๑๐ เมื่อข้าราชการซึ่งได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ ถึงแก่ความตายให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดสามสิบเท่าของบำนาญพิเศษที่คำนวณได้ตามความในมาตรา ๙ (๑) ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการว่าด้วยบังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่ทำให้เกิดสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษ ตามความในมาตรา ๙ (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายใดจะมีจำนวนมากกว่า ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ได้รับการสงเคราะห์ดังกล่าวในมาตรา ๘ หลายครั้ง โดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาต้องออกจากราชการให้คำนวณบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับการสงเคราะห์ครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว

มาตรา ๑๒ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตาย ทูพพลภาพ พิกار หรือได้รับอันตรายสาหัสเนื่องจากเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๓ การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทูพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากสาเหตุตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๔ ข้าราชการผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อออกจากราชการหรือถึงแก่ความตายนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นหรือทายาทได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ

มาตรา ๑๖ ให้บรรดาระเบียบที่ออกมามีผลตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๒๕ ก ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๖ หน้า ๑-๔)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๘
ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับ
อันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มี
อำนาจพิจารณาอนุมัติการสงเคราะห์ และกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวซึ่งต้องเกษียณอายุใน
ระหว่างรักษาพยาบาล ให้มีสิทธิได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการซึ่ง
ต่อมาถึงแก่ความตาย ได้รับบำเหน็จตกทอดแทนบำนาญตกทอดจึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๓๑๑๖

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การพิจารณาดำเนินการกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุราชการ

.....
ผบช., ผบก. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวทุกหน่วยงาน และ ผกก. ทุกจังหวัด

ด้วยกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ในเรื่องการลาป่วย เพื่อรักษาตัวและการให้คงอยู่รับราชการต่อไป ในกรณีที่ทุพพลภาพหรือพิการตามในมาตรา ๖ และ ๗ แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว นั้น ตร. ยังไม่ได้มีการกำหนดแนวทางการพิจารณาว่า การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใดจึงจะถือว่าเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการเพื่อให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติ

ดังนั้น ตร. จึงกำหนดแนวทางการพิจารณาขึ้นตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ เพื่อให้ทุกหน่วยยึดถือปฏิบัติ

ต่อไปเมื่อข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการและจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๖ และ ๗ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือ

๑. จำเป็นต้องขอลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลในปีงบประมาณหนึ่งเกินกว่า ๑๒๐ วัน โดยให้ได้รับเงินเดือนเต็มระหว่างลา หรือ

๒. มีอายุครบเกษียณ แต่จำเป็นต้องลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลต่อไป ซึ่งเท่ากับเป็นการต่ออายุราชการ หรือ

๓. การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บนั้นเป็นเหตุให้ทุพพลภาพและพิการ อันจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๐(๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่สมควรได้รับการสงเคราะห์โดยให้คงอยู่รับราชการต่อไป

กรณีเหล่านี้ผู้ให้บังคับบัญชาต้นสังกัดรวบรวมหลักฐานทั้งหลายให้พอที่จะพิสูจน์ได้ว่าการได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บของผู้นั้นเป็นเพราะเหตุปฏิบัติราชการตามแนวทางการพิจารณาดังกล่าวข้างต้นให้ครบทุกประเด็น โดยถ้าการได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเกิดจากการกระทำผิดทางอาญาของผู้หนึ่งผู้ใดให้สำเนาหลักฐานการดำเนินคดีอาญาทั้งในชั้นพนักงานสอบสวน อัยการหรือศาล (ถ้ามี) ไปประกอบพิจารณาด้วย ถ้าไม่มีการดำเนินคดีอาญาให้ชี้แจงว่า เป็นเพราะเหตุใด การรวบรวมพยานหลักฐานถ้าจำเป็นต้องใช้การบันทึกปากคำผู้ที่เกี่ยวข้อง ก็ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับการสอบสวนคดีอาญาโดยอนุโลม

จึงแจ้งมาเพื่อถือปฏิบัติ หากมีปัญหาในการดำเนินการให้ติดต่อประสานงานโดยตรงกับ
กองกำกับการ ๑ กองกำลังพล

พล.ต.ท. เสน่ห์ สิทธิพันธ์

(เสน่ห์ สิทธิพันธ์)

รอง อ.ตร. บร. ปรท. อ.ตร.

แนวทางการพิจารณาประกอบบันทึก ตร. ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๓๑๑๖ ลง ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๗ ว่าการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใดจึงจะถือว่าเป็นการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ซึ่งจะได้รับการสงเคราะห์ตาม พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการฯ

ปัญหา

การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใดจึงจะถือว่าเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ซึ่งจะได้รับการสงเคราะห์ตาม พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการฯ

แนวทางการพิจารณา

ตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ การป่วยเจ็บที่จะถือว่าเป็นการป่วยเจ็บเพราะเหตุราชการ มีอยู่ ๓ ประการคือ

- (๑) ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือ
- (๒) ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน หรือ
- (๓) ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเนื่องจากประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่

ประการที่ ๑

การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บใดจะเป็นการได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ “เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่” มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยประกอบกันอยู่ ๔ ประการ ดังนี้

- ๑) การได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บนั้น ต้องเป็นการปฏิบัติราชการในหน้าที่

การปฏิบัติราชการในหน้าที่ หมายถึงหน้าที่ราชการที่ผู้นั้นต้องปฏิบัติในกรณีต่างๆ ดังนี้

(๑) หน้าที่ราชการปกติ ซึ่งตามระเบียบข้อบังคับหรือกฎหมาย ได้กำหนดให้ผู้นั้นต้องปฏิบัติในฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้นๆ

(๒) หน้าที่ราชการที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้ปฏิบัติเป็นครั้งคราวโดยผู้มอบหมายมีอำนาจที่จะมอบหมายให้ปฏิบัติเช่นนั้นได้ เช่น สารวัตรใหญ่มอบหมายให้เสมียนประจำวันออกตรวจท้องที่ สารวัตรแผนกมอบหมายให้ผู้บังคับหมู่หน้าเอกสารราชการไปส่ง

(๓) หน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติในฐานะเป็นเจ้าของพนักงานตำรวจ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนมีหน้าที่ต้องทำการระงับปราบปรามความผิดซึ่งหน้าที่เป็นความผิดร้ายแรงหรือต้องรีบระงับโดยปัจจุบันทันด่วน

๒) การได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บนั้น ต้องเป็นผลโดยตรงเนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่

ตัวอย่าง การได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บที่เป็นผลโดยตรง เนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่

- ก. ยิงต่อสู้กับคนร้าย และถูกคนร้ายยิงได้รับบาดเจ็บ
- ข. ขณะวิ่งไล่จับคนร้าย ได้สะกดต่อไม่ได้รับร้ายเจ็บ
- ค. ขณะถูกระเบิด ได้เกิดระเบิดขึ้นได้รับบาดเจ็บ

ตัวอย่าง การได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บที่ไม่ได้เป็นผลโดยตรงเนื่องจากการปฏิบัติราชการในหน้าที่

ก. ขณะที่ทำงานในสำนักงาน หรือยืนยาม หรือนั่งประจำผู้ยาม หรือเดินตรวจท้องที่ ได้เกิดเส้นโลหิตในสมองแตก

- ข. ขณะยิงต่อสู้กับคนร้าย ได้ถูกตำรวจพวกเดียวกันยิงด้วยสาเหตุโกรธเคืองเรื่องส่วนตัว
- ค. ขณะตรวจท้องที่ ได้ถูกทำร้ายด้วยสาเหตุส่วนตัว

๓) ผลโดยตรงซึ่งเกิดตามข้อ ๒) ต้องเป็นผลซึ่งตามธรรมดาย่อมเกิดขึ้นได้

ตัวอย่าง กรณีที่เป็นผลซึ่งตามธรรมดาย่อมเกิดขึ้นได้

ก. ขณะไล่ติดตามคนร้ายติดพันจนไม่ได้กินอาหาร เมื่อถึงเวลาทำให้หิวจนเป็นลมล้มฟาดพื้นได้รับบาดเจ็บ

- ข. ขณะนั่งรถตรวจท้องที่ หรือไล่จับคนร้าย รถยางแตกพลิกคว่ำ ได้รับบาดเจ็บ
- ค. ขณะนั่งรถตรวจท้องที่ ได้ถูกรถอื่นซึ่งขับด้วยความประมาท ชนได้รับบาดเจ็บ
- ง. ขณะขับรถจักรยานยนต์ตรวจท้องที่เด็กวิ่งตัดหน้ารถทำให้รถคว่ำ ได้รับบาดเจ็บ

ตัวอย่าง กรณีไม่ใช่ผลซึ่งตามธรรมดาย่อมเกิดขึ้นได้

- ก. ทำงานจริงจังในเวลาราชการปกติ เป็นเหตุให้เส้นโลหิตในสมองแตก
- ข. เครื่องเครียดจากการทำงานจริงจังทำให้เป็นโรคกระเพาะอาหาร

๔) การได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บนั้นต้องไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความประมาทเล็กน้อยอย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของผู้นั้น (เทียบเคียงจาก ม.๓๗ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔)

ประการที่ ๒

หลักประการที่ ๒ นี้ แตกต่างจากหลักประการที่ ๑ อย่างไร พิจารณาได้ดังนี้

๑) การปฏิบัติราชการนั้น ถ้าจะพิจารณาประกอบด้วยเรื่องสถานที่ที่ใช้ในการปฏิบัติราชการ จะแบ่งสถานที่ออกได้เป็น ๓ สถานที่ คือ

ก. สถานที่ที่เป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งผู้นั้นจะต้องปฏิบัติราชการอยู่ตามปกติ เช่น สถานีตำรวจเป็นที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการตำรวจทุกคนในสถานี อาคารสำนักงานเลขเป็นที่ตั้งสำนักงานของข้าราชการตำรวจทุกคนทุกคนในสำนักเลข เป็นต้น

ข. สถานที่อื่นนอกจากที่ตั้งสำนักงานของผู้ยื่น แต่ผู้ยื่นจะต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราว เช่น ตำรวจสายตรวจได้รับมอบหมายให้ไปตรวจท้องที่ในตำบลหนึ่ง หรือได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานประจำผู้ยาม หรือข้าราชการตำรวจในกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับมอบหมายให้ไปติดต่อราชการที่กองพลาธิการ เป็นต้น กรณีเหล่านี้ ตำบลที่จะต้องตรวจก็ดี ผู้ยามและบริเวณที่ผู้ยื่นจะต้องรับผิดชอบดูแลก็ดี หรือกองพลาธิการก็ดี ย่อมเป็นสถานที่ที่ผู้ยื่นจะต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งสิ้น

ค. สถานที่อื่นนอกจากสถานที่ตามข้อ ก. และ ข. ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้ยื่นจะต้องใช้ในการเดินทางจากสถานที่ตามข้อ ก. เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ยังสถานที่ตามข้อ ข. หรือ กลับจากสถานที่ตามข้อ ข. มายังสถานที่ตามข้อ ก. เช่น พลฯแดง ได้รับมอบหมายจากสารวัตรใหญ่ไปตรวจท้องที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งในการไปตรวจท้องที่ที่จะต้องเดินทางด้วยเส้นทางผ่านตำบลอื่น เส้นทางที่ใช้ในการเดินทางเพื่อการตรวจท้องที่หรือกลับจากตรวจท้องที่นี้คือสถานที่ตามความหมายในข้อนี้

๒) จากการจำแนกสถานที่ตามข้อ ๑) จะเห็นได้ว่า

๑) หลักประการที่ ๑ ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถานที่ตาม ข้อ ก. และ ข.

๒) หลักประการที่ ๒ ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองผู้ที่อยู่ระหว่างเดินทางในสถานที่ตาม ข้อ ค. กล่าวคือกำลังเดินทางจากสถานที่ตามข้อ ก. เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่

ตัวอย่าง กรณีที่เป็นการประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่

ก. โจรชกที่ตำรวจจับบิดาของตน จึงได้ทำร้ายตำรวจผู้ยื่น

ข. ทราบว่าตำรวจกำลังเดินทางไปจับกุมไม่เตือน เพื่อป้องกันไม่ให้ตำรวจไปถึงที่เก็บไม้เถื่อน จึงดักทำร้ายตำรวจกลางทาง

ตัวอย่าง กรณีที่ไม่ใช่ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ เช่น เคยถูกตำรวจจับกุมทำให้เกลียดตำรวจ เมื่อพบตำรวจคนอื่นที่ไม่ใช่เป็นผู้จับตนจึงได้ทำร้ายตำรวจผู้ยื่นแทน หรือทำร้ายเพราะเข้าใจผิดว่าเป็นผู้จับกุมตน

รับรองความถูกต้อง

พ.ต.อ. ประยุทธ์ วงศ์สวรรค์

(ประยุทธ์ วงศ์สวรรค์)

ผกก. ๑ กพ.

๒ มี.ค. ๒๕๒๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

โทร. ๒๕๑๑๕๘๓

ที่ ๐๕๕๓.๑๒๕/๘๖๐๓

วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

เรื่อง แนวทางการดำเนินการต่อข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนพิการหรือ
ทุพพลภาพเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

ผบช., ผบก. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปรากฏว่า เมื่อมีกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ตกเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ได้ อันเป็นเหตุจะต้องออกจากราชการตามความในมาตรา ๕๐ (๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และในกรณีผู้นั้นสมควรจะรับราชการต่อไป ซึ่งจะต้องดำเนินการขอรับการสงเคราะห์โดยให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นคงอยู่รับราชการต่อไป ในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย ตามความในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ การดำเนินการของหน่วยในกรณีดังกล่าวข้างต้นยังดำเนินการไม่ถูกต้อง และเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย อันอาจเป็นผลให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นเสียสิทธิอันพึงได้

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องเรียบร้อยและเกิดสิทธิประโยชน์แก่ข้าราชการตำรวจให้มากที่สุด จึงให้หน่วยต่างๆ ถือปฏิบัติเรื่องการขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจดังกล่าวคงอยู่รับราชการต่อไป หรือการเสนอให้ออกจากราชการตามแนวทางดังต่อไปนี้

๑. เมื่อมีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจผู้นั้นประสานไปยังโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล ที่ทำการรักษา พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับหน้าที่ราชการของผู้นั้นในขณะที่ได้รับอันตรายด้วย เมื่อแพทย์หน้าข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจาก รพ. หรือสถานพยาบาล และ

๑.๑ เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพหรือ

๑.๒ การบำบัดทางกายภาพที่จะกระทำ จะไม่ทำให้อาการดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

ให้แพทย์ที่ทางราชการรับรองวินิจฉัยลงความเห็นให้ชัดเจนว่า ข้าราชการตำรวจ ผู้นั้น ปรากฏความพิการหรือทุพพลภาพไม่สามารถรักษาให้หายเป็นปกติได้ และหากความพิการหรือ ทุพพลภาพนั้นเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้หรือไม่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใดได้ ก็ให้แพทย์ลงความเห็นด้วยว่าไม่สามารถ รับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้ หรือไม่สามารถรับราชการใน ตำแหน่งหน้าที่อื่นใดได้

อนึ่ง กรณีที่แพทย์ยังไม่จำหน่ายข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจาก รพ. หรือสถานพยาบาล หรือผู้นั้นยังจำเป็นต้องได้รับการบำบัดทางกายภาพต่อไป ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเสนอขอลาป่วยพร้อม ความเห็นของแพทย์ ซึ่งกำหนดช่วงระยะเวลารักษาดำหรือการบำบัดทางกายภาพที่จะกระทำต่อไปให้ ข้าราชการตำรวจผู้นั้น ภายใต้งบเงินไปตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการฯ

๒. ในกรณีแพทย์ลงความเห็นว่าการข้าราชการตำรวจผู้นั้นพิการหรือทุพพลภาพ ไม่สามารถรับ ราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้ แต่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีความ ประสงค์จะขอรับราชการต่อไป และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นยังสามารถจะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ อื่นซึ่งเหมาะสมกับสภาพร่างกายได้ เช่น ด้านธุรการ ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดจัดส่งหลักฐานความเห็น แพทย์ตามข้อ ๑ พร้อมบันทึกแสดงความสมัครใจขออยู่รับราชการต่อไป และหลักฐานยืนยันว่าผู้นั้นได้ กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว โดยผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพร่างกาย เสนอขอรับการสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นคงอยู่รับราชการ ต่อไปตามความในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการฯ ไปยัง ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ วันที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติ ของกฎหมายดังกล่าวออกจากราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดดำเนินการขอรับบำนาญพิเศษให้ตาม ความในมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการต่อไปฯ

๓. ในกรณีแพทย์ลงความเห็นว่าการข้าราชการตำรวจผู้นั้นพิการหรือทุพพลภาพ ไม่สามารถรับ ราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้ และข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่ประสงค์ จะรับราชการต่อไป หรือแพทย์ลงความเห็นว่าการข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งที่อื่นใดได้แล้วให้ ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักฐานการได้รับอนุญาตให้ลาป่วย เพราะเหตุปฏิบัติราชการ ความเห็นแพทย์ดังกล่าวข้างต้น หลักฐานที่แสดงว่าแพทย์ที่จำหน่ายผู้นั้น ออกจากโรงพยาบาล บันทึกแสดงว่าผู้นั้นไม่สมัครใจจะรับราชการต่อไป (ถ้ามี) และความเห็นของผู้บังคับ บัญชาตามลำดับชั้น เสนอไป ตร. เพื่อพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเหตุมีกายทุพพลภาพจนไม่ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ตามความในมาตรา ๕๐ (๓) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่แพทย์ลงความเห็น โดย ตร. จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจาก

ราชการย้อนหลังไปถึงวันที่แพทย์ลงความเห็น เพื่อให้ข้าราชการตำรวจผู้ได้รับสิทธิในการรับ
บำนาญพิเศษตามความในมาตรา ๓๗ แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ โดยการ
เสนอขอรับบำนาญพิเศษให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดพิจารณาดำเนินการให้โดยเร่งด่วนเป็นกรณี
พิเศษต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป พร้อมนี้ได้แนบสำเนาหนังสือ ตร. ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๑๓๐๔๓
ลง ๓๑ ต.ค. ๒๕๒๗ และ พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะ
เหตุ
ปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๕๘ มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วยแล้ว

พล.ต.อ.พจน์ บุญยะจินดา

(พจน์ บุญยะจินดา)

รอง อ.ตร.ฯ ปรท.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ, สำนักงานกำลังพล

โทร. ๒๕๑๕๘๓

ที่ ๐๕๕๗.๑๒๕/๘๒๒๐

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การดำเนินการต่อข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ

.....
ผบช., ผบก. หน่วยขึ้นตรง ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. ได้มีหนังสือ ที่ ๐๒๒๑.๑๓/๓๑๖๖ ลง ๑๒ มี.ค. ๒๕๖๓ ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๑๓๐๔๓ ลง ๓๐ ต.ค. ๒๕๖๓ และที่ ๐๕๕๗.๑๒๕/๘๖๐๓ ลง ๑๕ มี.ย. ๒๕๖๕ กำหนดแนวทางการพิจารณาการดำเนินการและการปฏิบัติกรณีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ การลาป่วยหรือขอรับการสงเคราะห์เพราะเหตุดังกล่าว ให้หน่วยต่างๆ ถือปฏิบัติไว้แล้ว นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่าการดำเนินการกรณีดังกล่าวของหน่วยต่างๆ ยังมีข้อบกพร่องไม่เป็นไปตามขั้นตอนและแนวทางที่ ตร. กำหนดไว้ ทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณา และอาจทำให้ข้าราชการตำรวจต้องเสียสิทธิอันพึงมีพึงได้

ฉะนั้น เพื่อให้การพิจารณากรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว จึงให้กำกับข้าราชการตำรวจในสังกัดถือปฏิบัติเมื่อมีข้าราชการตำรวจได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานราชการ ดังนี้

๑. ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้เพียงพอที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บอันเป็นเหตุให้ขออนุญาตลาป่วยนั้น เกิดเพราะเหตุปฏิบัติราชการ เช่น คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ รายงานประจำวันออกไปปฏิบัติหน้าที่ แผนที่เกิดเหตุ บันทึกปากคำผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง สำเนารายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือสำเนาคำพิพากษาคดี ในกรณีถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้ปรากฏว่า การได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเกิดจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่

๒. เสนอขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการ ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาลในเวลาที่ลาเกิน ๑๒๐ วัน โดยได้รับเงินเดือนเต็มตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๘๘ โดยให้แบบใบแสดงความเห็นแพทย์ที่ทางราชการรับรอง บัญชีแสดงวันลา พร้อมทั้งหลักฐานการดำเนินการตามข้อ ๑

/ ๓. ในกรณี ...

๓. ในกรณีที่จะต้องดำเนินการขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการคงอยู่รับราชการต่อไป หรือดำเนินการให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ ให้ถือปฏิบัติตามนัยหนังสือ ตร. ที่ ๐๕๕๗.๑๒๕/๘๖๐๗ ลง ๑๕ มิ.ย. ๒๕๓๕ อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในการลงความเห็นของแพทย์นั้น ขอให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดประสานและทำความเข้าใจกับแพทย์ผู้รักษาให้ลงความเห็นหรือสอบปากคำแพทย์ให้ปรากฏเกี่ยวกับอาการป่วยเจ็บของผู้นั้นโดยละเอียดและชัดเจน ตามนัยหนังสือ ตร. ดังกล่าวไว้ ผู้นั้นพิการ (เสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เสียไปจากสภาพเดิม) หรือทุพพลภาพ (หย่อนกำลังที่จะประกอบการทำงาน) สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งซึ่งปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตราย หรือตำแหน่งหน้าที่อื่นใดได้หรือไม่

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากยังเกิดความบกพร่องอยู่อีกจะพิจารณาทัณฑ์ผู้รับผิดชอบตามควรแก่กรณี พร้อมนี้ได้แนบหนังสือ ตร. ที่ ๐๖๒๑.๑๓/๓๑๑๖ ลง ๑๒ มี.ค. ๒๕๒๗ ที่ ๓๒๒๑.๑๓/๑๓๐๔๓ ลง ๓๐ ต.ค. ๒๕๒๗ ที่ ๐๕๕๗.๑๒๕/๘๖๐๗ ลง ๑๕ มิ.ย. ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาด้วยแล้ว

พล.ต.อ. พจน์ บุญยะจินดา

(พจน์ บุญยะจินดา)

รอง อ.ตร.ปรท.อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ

โทร. ๒๕๑๕๘๓

ที่ ๐๕๒๒.๓๒๕/๑๓๕๕๐

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง การขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ
คงอยู่รับราชการ

ผบช., ผบก.และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร.ที่ ๐๕๕๗.๑๒๕/๘๖๐๗ ลง ๑๕ มิ.ย.๒๕๖๕ และที่ ๐๕๕๗.๑๒๕/๑๘๒๒๐ลง ๑๖ ธ.ค. ๒๕๖๕ กำหนดแนวทางการพิจารณาดำเนินการ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาป่วยและการขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการคงอยู่รับราชการต่อไป ตามความในมาตรา ๖ และ ๗ แห่ง พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า ปัจจุบันยังมีข้าราชการตำรวจเป็นจำนวนมากซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ จนเป็นเหตุให้ตกเป็นผู้พิการทุพพลภาพไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้ แต่สามารถปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ เช่น ด้านธุรการได้ และขณะนี้ยังคงรับราชการอยู่โดยมิได้มีการดำเนินการขอสงเคราะห์ให้คงอยู่รับราชการตามความในมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือ จะต้องเสนอขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นคงอยู่รับราชการต่อไป ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย และรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ ทั้งนี้ เพื่อให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หากภายหลังได้ออกจากราชการ ตามความในมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. สงเคราะห์ข้าราชการฯ พ.ศ. ๒๕๕๘

ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการในกรณีนี้เป็นไปโดยถูกต้องและให้ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหากภายหลังออกจากราชการโดยนำหลักฐานที่รัฐมนตรีอนุมัติให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นอยู่รับราชการและคณะรัฐมนตรีรับทราบแล้วไปประกอบการขอบำนาญพิเศษ จึงให้ทุกหน่วยงานตรวจสอบว่าข้าราชการตำรวจในสังกัดผู้ใดมีกรณีดังกล่าว หากมิให้ดำเนินการขอสงเคราะห์ให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นคงอยู่รับราชการย้อนหลังตามมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ.สงเคราะห์ข้าราชการฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณายืนยันว่า การที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นพิการทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้นั้น เกิดเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ดังนี้

/๑. คำสั่ง ...

๑. คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ รายงานประจำวันการออกไปปฏิบัติหน้าที่ บันทึกปากคำผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้อง

๒. หลักฐานการได้รับอนุญาตให้ลาป่วยเพื่อรักษาพยาบาล เพราะเหตุได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการปฏิบัติหน้าที่

๓. ใบแสดงความเห็นแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้นั้นได้รับอันตราย เสียแขน ขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือ ได้รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการในตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่ในขณะได้รับอันตรายได้

๔. บันทึกแสดงความสมัครใจอยู่รับราชการต่อไปของข้าราชการตำรวจผู้นั้น

๕. หลักฐานยืนยันว่าผู้นั้นได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากได้รับการรักษาจนหายแล้ว พร้อมทั้งหลักฐานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและดำเนินการ โดยด่วนต่อไป

พล.ต.อ. พจน์ บุญยะจินดา

(พจน์ บุญยะจินดา)

รอง อ.ตร.ปรทอ.ตร.

